

بسم الله الرحمن الرحيم

سرسخت‌ترین دشمنان مؤمنان، هم‌پیمانی خود را علنی می‌کنند

(ترجمه)

خبر:

نخست‌وزیر هند، نارندرا مودی، روز چهارشنبه به سرزمین‌های اشغالی سفر کرد و در کنست سخنرانی نمود. پیش از او نیز بنیامین نتانیاهو در همان‌جا سخن گفته بود. هر دو طرف در این سخنرانی‌ها بر روابط استراتژیک و پیوندهای ائتلافی میان هند و رژیم یهود، در چارچوب شکل‌گیری محوری جدید، تأکید کردند. در جریان این سفر، چندین توافق‌نامه نیز میان دو طرف به امضا رسید. (خبرگزاری‌ها)

تبصره:

سخنرانی‌هایی که مودی و نتانیاهو در کنست ایراد کردند، بیش‌تر رنگ‌وبوی ستایش‌آمیز و احساسی داشت و بر روابط تاریخی، استراتژیک و پیوندهای مستحکم میان دولت هند و رژیم یهود تأکید شد. با این حال، برجسته‌ترین نقطه مشترک در سخنان آنان، ادعای رنج مشترک از «تروریسم»، ضرورت ائتلاف استراتژیک در برابر آنچه «اسلام افراطی» خوانده شد و معرفی خود به‌عنوان پاسداران آزادی در «فضایی بربرانه» بود. افزون بر این، نتانیاهو آشکارا اعلام نمود که هند و رژیم یهود در قالب یک ائتلاف و محور بین‌المللی قرار دارند.

باید یادآور شد که ائتلاف میان رژیم یهود و هند پدیده‌ی تازه نیست؛ بلکه سابقه‌ای چند دهه‌ای دارد، هرچند روابط دیپلماتیک رسمی میان دو طرف در سال ۱۹۹۲ برقرار شد. شالوده‌ی این ائتلاف، دشمنی مشترک با مسلمانان است. هند همواره به‌عنوان یکی از پایگاه‌های توطئه رژیم یهود علیه پاکستان عمل کرده است؛ سرزمینی که به‌سبب اسلامی بودن و برخورداری از سلاح هسته‌ای، از دید آنان تهدیدی جدی به‌شمار می‌رود. تلاش‌های مشترکی نیز برای جلوگیری از دستیابی پاکستان به توانمندی‌های هسته‌ای صورت گرفته بود. در درگیری اخیر میان هند و پاکستان نیز، سلاح‌ها و پهپادهای رژیم یهود در زرادخانه‌ی هند حضور داشت و در حملات مورد استفاده قرار گرفت.

پیمان استراتژیک میان هند و کیان یهود که این دو مجرم تروریست آشکارا بدان تصریح کردند -مودی که رهبری بربریت هندوها علیه مسلمانان را بر عهده دارد و نتانیاهوی جنایتکار که فرماندهی جنگ نسل‌کشی علیه مردم فلسطین را پیش می‌برد- به روشنی کامل نشان می‌دهد که جنگ با اسلام و مسلمانان همچنان همان دغدغه‌ای است که ذهن دشمنان مسلمانان را از هر کیش و آیینی به خود مشغول ساخته، و دشمنی با آنان هنوز هم بنیان روابطی است که دشمنان امت اسلامی را به هم پیوند می‌دهد.

این حالت دشمنی کافران با مسلمانان، از آن‌رو که مسلمان‌اند، پدیده‌ای نوظهور نیست. الله متعال در قرآن کریم از این واقعیت پرده برداشته و فرموده است:

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا آلِيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا...﴾ [المائدة: ۸۲]

ترجمه: به طور قطع سرسخت‌ترین مردم را در دشمنی با مؤمنان، یهود و مشرکان می‌یابی.

هم‌پیمانی این ستمگران نیز شگفت‌آور نیست؛ چنان‌که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿...وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾ [الجاثیه: ۱۹]

ترجمه: و بی‌گمان ستمکاران، دوستان یکدیگرند؛ و الله، دوست و کارساز پرهیزکاران است.

مایه شگفتی این است که دشمنان مسلمانان اعم از هندوها و یهودیان، به مسلمانان در هر کجای جهان به عنوان یک امت واحد می‌نگرند و آنان را دشمنی می‌دانند که باید علیه‌شان ائتلاف نمود. آنان کینه‌های انباشته در سینه‌های خود را با صراحت و گستاخی آشکار می‌سازند و بر پایه باورهای دینی‌ای که پیوسته بر زبان‌شان جاری است، جنگ‌هایشان علیه مسلمانان را جنگ‌هایی دینی معرفی می‌کنند. این در حالی است که حکام مسلمان، سر در خاک فرو برده‌اند، از هر پیوندی که مسلمانان را به عنوان یک امت گرد آورد، شانه خالی می‌کنند و با وجود این جنگ علنی، از هر منطق و مبنایی که بر دین و امت استوار باشد، خود را تهی می‌سازند؛ بلکه حتی از آن اعلام برائت می‌کنند.

ترس این کافران و اتحاد در برابر مسلمانان، در حقیقت از نیروها، ظرفیت‌ها و توان نهفته در امت اسلامی سرچشمه می‌گیرد و از امکان دگرگونی و خیزش دوباره آن. این ترس، بی‌گمان ترس از حکام مسلمان نیست. اگر مودی برای حکام مسلمان اعتباری قائل بود آن گونه که در موازنه‌های رایج بین‌المللی معمول است، هرگز هم‌پیمانی خود را با کیان غاصب به این گونه علنی نمی‌نمود و دست‌کم منافع اقتصادی خویش را در نظر می‌گرفت؛ به‌ویژه آن که منافع هند با کشورهای خلیج، ده‌ها برابر بیش‌تر از منافعش با رژیم یهود است. اما آنچه دیده می‌شود، چیزی جز ترس، خواری، مزدوری و توطئه نیست.

حتی فراتر از این، نتانیاهو از شکل‌گیری محوری جدید سخن می‌گوید که به‌گفته او، برخی دولت‌های عربی را در برابر «محور شیعی فروپاشیده» و «محور سنی در حال شکل‌گیری» گرد هم می‌آورد. از نگاه او، حکام مسلمان و نظام‌های آنان، نقطه ضعف اساسی‌اند؛ بوده و هم‌چنان هستند تا زمانی که از میان برداشته شوند.

نویسنده: عبدالرحمن اللداوی

13 رمضان 1447 ه.ق.

2 مارچ 2026 م.

مترجم: عبدالرحمن مستنصر